

Sygn. akt I C 663/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Ewelina Kiałka

po rozpoznaniu na rozprawie 07 stycznia 2014 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą we W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą we W. na rzecz powoda J. B. kwotę 491.153,05 zł (czterysta dziewięćdziesiąt jeden tysięcy sto pięćdziesiąt trzy złote pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 405.407,84 zł od 24 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,

- 84.000 zł od 30 listopada 2008 r. do dnia zapłaty, zastrzegając pozwanemu (...) S.A. z siedzibą we W. prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności pozwanego jako dłużnika rzeczowego z tytułu ustanowionej hipoteki umownej kaucyjnej wpisanej do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność pozwanego, położonej we W., dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...), do kwoty zabezpieczenia w wysokości 31.500.000 zł;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 37.649 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 663/13

UZASADNIENIE

Powód J. B. w pozwie z 24 stycznia 2013 roku skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 875.407,84 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zastrzeżenie dla pozwanej prawa do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na odpowiedzialność ograniczoną do nieruchomości stanowiącej własność pozwanej, położonej we W., dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków prowadzi księgę wieczystą (...) oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że (...) spółka akcyjna wyemitowała, niemające formy dokumentu, obligacje serii (...) o wartości nominalnej 2.000 złotych. Obligacje oferowane były przez (...) S.A., który prowadzi także ewidencję przedmiotowych obligacji. Powód dodał, że zgodnie z art. 5a ust. 3 pkt 2 ustawy o obligacjach podmiotem upoważnionym do prowadzenia ewidencji obligacji jest firma inwestycyjna. Zgodnie zaś z art. 3 pkt 33 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi pod pojęciem firmy inwestycyjnej rozumie się m.in. dom maklerski.

Wyemitowane przez (...) S.A. obligacje serii (...) zostały zabezpieczone hipoteką ustanowioną m.in. na nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...), objęta księgą wieczystą (...), w której to księdze w dziale II ujawnione jest aktualnie prawo własności (...) S.A. Powód podniósł, że nabył wyemitowane przez (...) S.A. obligacje serii (...) o numerach od (...) do (...), od (...) do (...) oraz od (...) do (...) i jest aktualnie ich posiadaczem. Powołując się na przepis art. 5a ustawy o obligacjach, powód podniósł, że prawa z obligacji niemających formy dokumentu powstają z chwilą dokonania zapisu w ewidencji i przysługują osobie w niej wskazanej jako posiadacz tych obligacji, przy czym umowa zobowiązująca do przeniesienia praw z obligacji niemających formy dokumentu przenosi te prawa z chwilą dokonania w ewidencji zapisu wskazującego osobę nabywcy i liczbę nabytych obligacji. Jako podstawę swoich roszczeń wskazał także przepis art. 509 § 2 k.c.

Powód podał dalej, że (...) S.A. nie wypłaciła oprocentowania za ostatni kwartał (od 29 sierpnia 2008 roku do 29 listopada 2008 roku), nie wykupiła obligacji w terminie określonym w warunkach emisji, ani nie osiągnęła wyników finansowych określonych w punkcie 17 uchwały nr(...) (...) S.A. z 22 maja 2007 roku, zaś aktualnie (...) S.A. pozostaje w upadłości likwidacyjnej.

Z uwagi na powyższe oraz warunki emisji określone w powołanych w pozwie dokumentach, w ocenie powoda według stanu na 31 grudnia 2012 roku przysługuje mu wobec pozwanej roszczenie o zapłatę kwoty 470.000 zł tytułem wykupu 270 obligacji po ich cenie nominalnej, o zapłatę kwoty 11.846,58 zł tytułem oprocentowania w wysokości 10% za okres od 30 sierpnia 2008 roku do 29 listopada 2008 roku, o zapłatę kwoty 94.000 zł tytułem dodatkowej premii w wysokości 20% ceny emisyjnej obligacji, o zapłatę kwoty 249.634,38 zł tytułem odsetek w wysokości ustawowej za opóźnienie w wykupie obligacji obliczonych od 30 listopada 2008 roku do 31 grudnia 2012 roku oraz o zapłatę kwoty 49.926,88 zł tytułem odsetek w wysokości ustawowej za opóźnienie w zapłacie dodatkowej premii obliczonych od 30 listopada 2008 roku do 31 grudnia 2012 roku, tj. łącznie o zapłatę kwoty 875.407,84 zł.

Powód wyjaśnił, że roszczenie o zapłatę wskazanej wyżej premii było wymagalne w dniu wykupu obligacji tj. 29 listopada 2008 roku i dotyczyło spełnienia świadczenia pieniężnego, stąd żądanie zapłaty odsetek w wysokości ustawowej za opóźnienie w zapłacie tejże premii oraz w wykupie obligacji jest uzasadnione dyspozycją art. 481 § 1 k.c. Żądanie zapłaty odsetek od wskazanych skapitalizowanych odsetek za opóźnienie uzasadnione jest natomiast art. 482 § 1 k.c. roszczenia dochodzone pozwem są wymagalne i nie uległy przedawnieniu, którego termin w ustawie o obligacjach został określony na 10 lat.

Odnosnie żądania dotyczącego przyznania pozwanej prawa do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie jej odpowiedzialności zgodnie z przepisem art. 319 k.p.c. powód podniósł, że pozwana jest właścicielem nieruchomości, na której ustanowiono hipotekę zabezpieczającą obligacje, a więc odpowiada za zobowiązania wynikające z obligacji jako dłużnik rzeczowy.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 02 kwietnia 2013 roku w sprawie sygn. akt I Nc 61/13, tutejszy Sąd w całości uwzględnił żądanie pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana spółka wniosła sprzeciw w części dotyczącej:

- kwoty 11.846,58 zł z tytułu odsetek od obligacji za okres od 30 sierpnia 2008 roku do 29 listopada 2008 roku,
- kwoty 249.634,38 zł z tytułu odsetek ustawowych od obligacji za okres od 30 listopada 2008 roku do 31 grudnia 2012 roku,
- kwoty 94.000 zł z tytułu dodatkowej premii w wysokości 20%,
- kwoty 49.926,88 zł z tytułu odsetek ustawowych od premii za okres od 30 listopada 2008 roku do 31 grudnia 2012 roku,
- kwoty 18.160 zł z tytułu kosztów procesu, w tym kwoty 7.200 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego,

- dalszych odsetek ustawowych liczonych od 24 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty.

Pozwana wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w powyższym zakresie oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania. Jednocześnie pozwana uznała roszczenia powoda co do kwoty 470.000 zł z tytułu wykupu obligacji bez prawa do dalszych odsetek, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do stanowiącej jej własność nieruchomości, położonej we W., przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...).

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że obligacje serii (...) wyemitowane przez spółkę (...) S.A. zostały zabezpieczone hipoteką umowną łączną kaucyjną do kwoty 31.500.000 zł, ustanowioną na wskazanej wyżej nieruchomości stanowiącej własność pozwanej. Pozwana przyznała, że w związku z powyższą hipoteką, nieruchomość jest obciążona roszczeniami obligatariuszy serii (...), w tym także powoda, jednak wysokość i zakres roszczeń powoda podane w pozwie są błędne, co do odsetek od obligacji, odsetek ustawowych za opóźnienie i premii dodatkowej oraz kosztów postępowania i w związku z tym nie zasługują na uwzględnienie. W ocenie pozwanej są one także niewystarczająco udokumentowane, co do kwoty wykupu obligacji.

Ponadto pozwana wskazała, że wpisana w księdze wieczystej numer (...) hipoteka umowna łączna kaucyjna stanowi zabezpieczenie roszczeń obligatariuszy obligacji zamiennych serii (...) o numerach od (...) do (...) o wartości nominalnej 2.000 zł każda tj. łącznie na kwotę 31.500.000 zł, emitowanych przez (...) S.A. z siedzibą w S.. Zgodnie z zapisem w paragrafie 3 oświadczenia o ustanowieniu hipoteki, 29 maja 2007 roku doszło do emisji 15.750 sztuk obligacji zamiennych serii (...) o numerach od (...) do (...) o wartości nominalnej 2.000 zł każda. Pozwana podkreśliła, że kwota hipoteki ustanowionej na zabezpieczenie roszczeń obligatariuszy odpowiada dokładnie łącznej wartości nominalnej wszystkich wyemitowanych obligacji, a tym samym w jej ocenie zabezpiecza ona wyłącznie równowartość nominalnej kwoty wykupu obligacji. Nie obejmuje ona natomiast odsetek od obligacji i za opóźnienie, premii dodatkowej oraz kosztów postępowania. Pozwana podniosła także, że hipoteka została ustanowiona na zabezpieczenie roszczeń wszystkich obligatariuszy i powód nie jest jedynym beneficjentem tej hipoteki. W związku z tym, odpowiedzialność pozwanego jako dłużnika rzeczowego z tytułu przedmiotowej hipoteki ograniczona jest jedynie do kwoty 470.000 zł z tytułu wykupu obligacji bez dalszych odsetek oraz kosztów postępowania.

Pozwana zarzuciła również, że wskazana hipoteka została błędnie ustanowiona, ponieważ hipoteka kaucyjna zabezpiecza roszczenia, w których w momencie jej ustanawiania kwota główna nie jest możliwa do ustalenia. W tym wypadku kwota główna odpowiadająca łącznej wartości nominalnej wszystkich obligacji była znana i wynosiła 31.500.000 zł. Emitent obligacji powinien był więc ustanowić hipotekę zwykłą na zabezpieczenie wykupu obligacji według ich wartości nominalnej oraz hipotekę kaucyjną na zabezpieczenie odsetek i innych należności.

Pismem z 21 czerwca 2013 roku powód rozszerzył powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanej dodatkowo kwoty 85.745,21 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od kwoty 84.000 zł od 30 listopada 2008 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powód podtrzymał dotychczasowe wnioski i żądania pozwu.

W uzasadnieniu wskazał, że w pozwie błędnie została obliczona wysokość roszczeń wynikających z obligacji, ponieważ tytułem wykupu 270 obligacji o wartości nominalnej 2.000 zł, pozwana powinna zapłacić kwotę 540.000 zł, a nie 470.000 zł. W konsekwencji żądaniem pozwu nie została objęta kwota 1.745,21 zł należna tytułem oprocentowania obligacji za okres od 29 sierpnia 2008 roku do 29 listopada 2008 roku, kwota 14.000 zł tytułem premii w wysokości 20% ceny emisyjnej obligacji ani odsetki za opóźnienie w wykupie obligacji i zapłaty powyższej premii.

W załączniku do protokołu rozprawy z 07 stycznia 2014 roku powód, z uwagi na uprawomocnienie się nakazu zapłaty z 02 kwietnia 2013 roku oraz rozszerzenie powództwa w piśmie z 21 czerwca 2013 roku, sprecyzował żądanie pozwu wskazując, że wnosi o zasądzenie od pozwanej kwoty 491.153,05 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od kwoty 405.407,84 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz od kwoty 84.000 zł od dnia 30 listopada 2008 roku do dnia zapłaty, a także o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia sprawy:

(...) spółka akcyjna z siedzibą w S., wyemitowała, niemające formy dokumentu, obligacje serii (...) o wartości nominalnej 2.000 zł każda. Były one emitowane przez (...) S.A. z siedzibą w K..

20 listopada 2012 roku powód J. B. nabył powyższe obligacje serii (...) o numerach od (...) do (...), (...) do (...) oraz od (...) do (...), tj. łącznie 270 obligacji.

Oprocentowanie obligacji wynosiło 10% w skali roku, począwszy od dnia zamknięcia subskrypcji, to jest 29 maja 2007 roku i miało być wypłacane kwartalnie.

Obligacje podlegały wykupowi w terminie 18 miesięcy od dnia zamknięcia subskrypcji to jest 29 listopada 2008 roku.

Zgodnie z punktem 17 uchwały numer (...) Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Spółki Akcyjnej (...), w razie niezrealizowania przez tę spółkę wyników finansowych określonych w powyższej uchwale, obligatariusz, tytułem wykupu każdej obligacji, był uprawniony do otrzymania dodatkowej premii w wysokości 20% jej ceny emisyjnej.

(dowód: potwierdzenia zawarcia transakcji kupna k. 32-33;

memorandum informacyjne związane z niepubliczną emisją obligacji serii (...) zamiennych na akcje (...) S.A. k. 37-115)

Wyemitowane przez (...) S.A. obligacje serii (...) zostały zabezpieczone hipoteką umowną kaucyjną łączną ustanowioną na nieruchomości położonej we W. przy ulicy (...), oznaczonej jako działka numer (...), objętą księgą wieczystą prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków IV Wydział Ksiąg Wieczystych numer (...), w której to księdze w dziale II ujawnione jest prawo własności pozwanej (...) Spółki Akcyjnej.

Hipoteka ustanowiona została do kwoty 31.500.000 zł i obejmuje roszczenia obligatariuszy obligacji zamiennych serii (...) o numerach od (...) do (...), o wartości nominalnej 2.000 zł każda, to jest łącznie na kwotę 31.500.000 zł.

(dowód: odpis zwykły księgi wieczystej (...) k. 22-30;

akt notarialny z 12 grudnia 2008 roku Repertorium A numer (...) k. 127-130)

(...) S.A. nie wykupiła obligacji w terminie określonym w warunkach emisji, nie osiągnęła zakładanych wyników finansowych, jak również nie wypłaciła oprocentowania za ostatni kwartał, to jest za okres od 29 sierpnia 2008 roku do 29 listopada 2008 roku.

(dowód: okoliczność bezsporna)

Pismem z 28 listopada 2012 roku powód wezwał pozwaną spółkę do wykupu należących do niego, wyemitowanych przez (...) S.A. obligacji serii (...) oraz do spełnienia wszystkich świadczeń związanych z tymi obligacjami, to jest do zapłaty odpowiedniej premii i należnych odsetek.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 28 listopada 2012 roku wraz z potwierdzeniem odbioru k. 34-36)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym 02 kwietnia 2013 roku sygn. akt I Nc 61/13, w związku z uznaniem przez pozwaną roszczenia co do kwoty 470.000 zł, stał się w tym zakresie prawomocny (art. 504 § 2 k.p.c.).

Stan faktyczny niniejszej sprawy był w zasadzie bezsporny. Główną kwestią wymagającą rozstrzygnięcia przez Sąd było ustalenie, czy ustanowiona tytułem zabezpieczenia hipoteka umowna łączna kaucyjna obejmowała wszystkie roszczenia obligatariuszy obligacji zamiennych serii (...) wyemitowanych przez (...) S.A., w tym dotyczące kosztów, premii i odsetek, czy też wyłącznie roszczenia związane z równowartością nominalną kwoty wykupu powyższych obligacji.

Zgodnie z wpisem w księdze wieczystej numer (...), sporna hipoteka miała stanowić zabezpieczenie „roszczeń obligatariuszy (...)”. Treść tego wpisu jest odzwierciedleniem § 3 punktu 4 oświadczenia o ustanowieniu hipoteki zawartego w akcie notarialnym Repertorium A numer (...) z 12 grudnia 2008 roku. W żadnym ze wskazanych dokumentów nie ma informacji, że zakres zabezpieczonych roszczeń jest w jakikolwiek sposób ograniczony, na przykład tylko do wartości nominalnej nabytych obligacji. W ocenie Sądu sam fakt, że hipoteka została ustanowiona do kwoty 31.500.000 zł, stanowiącej iloczyn liczby wyemitowanych obligacji i ich wartości nominalnej, nie wpływa na zakres roszczeń obligatariuszy zabezpieczonych tą hipoteką. Warunkiem bowiem ustanowienia hipoteki kaucyjnej było oznaczenie maksymalnej sumy pieniężnej, mającej obciążać nieruchomość, ponieważ hipoteka kaucyjna nie była wyposażona w domniemanie istnienia wierzytelności zabezpieczonej (por. Oleszko Aleksander, wyjaśnienia, Rejent.1996.12.88, Pytania i odpowiedzi. Teza nr 1, 12847/1). Dodatkowo, w memorandum informacyjnym związanym z niepubliczną emisją obligacji serii (...) zamiennych na akacje (...) S.A., w którym określone zostały między innymi warunki emisji, wskazano, że obligatariusz jest uprawniony nie tylko do otrzymania kwoty 2.000 zł tytułem wykupu obligacji ale także do uzyskania odsetek oraz premii w ściśle określonych sytuacjach. Mając zaś na uwadze, że pozwana nie kwestionowała w niniejszym postępowaniu, że obligacje nie zostały wykupione w terminie, należne odsetki nie były wypłacone, jak również że (...) S.A. nie uzyskała zakładanych wyników finansowych, wszystkie dochodzone pozwem kwoty należało uznać w pełni za uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 102 ustawy z 06 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece, (Dz. U. z 2013 r., poz. 707 t.j.) w brzmieniu obowiązującym w dniu ustanawiania hipoteki będącej przedmiotem sporu, wierzytelności o wysokości nieustalonej mogły być zabezpieczone hipoteką do oznaczonej sumy najwyższej. Zaznaczyć przy tym należy, że – wbrew stanowisku pozwanej – w przepisie tym jest mowa o „wierzytelnościach” a nie o „kwocie głównej”, która jest pojęciem węższym. Hipoteka kaucyjna mogła zabezpieczać między innymi wierzytelności istniejące lub mogące powstać dopiero w przyszłości, po zaistnieniu dalszych warunków, ze ściśle określonego stosunku prawnego.

Przepis art. 104 stanowił z kolei, że hipoteka kaucyjna zabezpiecza odsetki oraz koszty postępowania mieszczące się w sumie wymienionej we wpisie hipoteki. Przytoczone przepisy obowiązywały do 20 lutego 2011 roku. Zgodnie zaś z zasadą tempus regit actum, która ma zastosowanie na płaszczyźnie przepisów intertemporalnych, czynność prawną należy oceniać według przepisów obowiązujących w dacie jej dokonania.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że hipoteka umowna kaucyjna ujawniona w księdze wieczystej numer (...), zabezpieczała wszelkie roszczenia obligatariuszy z tytułu posiadanych obligacji. Kwota 31.500.000 zł stanowiła wyłącznie określenie górnej granicy zabezpieczenia tychże roszczeń z obciążonej nieruchomości. Podnoszone przez pozwaną argumenty, że gdyby wszyscy obligatariusze wystąpili z podobnym żądaniem zapłaty jak powód, a więc obejmującym nie tylko równowartość nominalnej kwoty wykupu obligacji, ale również należne odsetki, premię i koszty, kwota zabezpieczenia określona w księdze wieczystej, nie wystarczyłaby na zaspokojenie tych roszczeń, są nietrafione. Określenie maksymalnej kwoty pieniężnej, mogącej obciążyć nieruchomość, nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania. Łączna kwota żądana pozwem nie przekracza bowiem wskazanej w księdze wieczystej kwoty, brak jest przy tym ograniczenia rodzaju roszczeń zabezpieczonych hipoteką, co w ocenie Sądu czyni powództwo w pełni zasadnym. Jednocześnie cała wierzytelność powoda nie była z góry oznaczona, bowiem wysokość roszczenia z tytułu zapłaty odsetek czy premii, została ustalona dopiero po ziszczeniu się określonych w memorandum informacyjnym warunków, to jest niewykupieniu przez (...) S.A. obligacji w terminie i niezapłaceniu oprocentowania za ostatni kwartał. Wierzytelnością (roszczeniem) powoda jest zdaniem Sądu cała należność dochodzona pozwem, na którą składają się poszczególne kwoty mające określone

podstawy faktyczne. Wierzytelność ta wynika z oznaczonego w księdze wieczystej stosunku prawnego związanego z wyemitowanymi obligacjami zamiennymi serii (...) o numerach od (...) do (...) i wartości nominalnej 2.000 zł każda.

Jeśli chodzi natomiast o wysokość dochodzonych przez powoda kwot oraz daty ich wymagalności, to zostały one wskazane prawidłowo. W warunkach emisji opisanych w memorandum informacyjnym, jak również w akcie notarialnym z 12 grudnia 2008 roku zostało jednoznacznie określone, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby obligatariusz mógł domagać się premii oraz odsetek i w jakiej wysokości.

I tak, oprocentowanie obligacji wynosiło 10% w skali roku, począwszy od dnia zamknięcia subskrypcji, to jest od 29 maja 2007 roku i winno być wypłacane kwartalnie. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, (...) S.A. nie wypłaciła oprocentowania za ostatni kwartał, to jest za okres od 29 sierpnia 2008 roku do 29 listopada 2008 roku. Kwota żądana w pozwie z tytułu powyższych odsetek została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w akcie notarialnym i memorandum informacyjnym.

Powodowi należne także były odsetki ustawowe za opóźnienie w wykupie obligacji od 30 listopada 2008 roku do 31 grudnia 2012 roku, które za wskazany okres od kwoty 540.000 zł stanowiącej wartość nominalną obligacji, wynoszą 286.813,97 zł.

Jeśli chodzi o premię w wysokości 20% ceny emisyjnej obligacji, należnej z uwagi na nieosiągnięcie przez (...) S.A. wyników finansowych określonych w punkcie 17 uchwały numer (...) Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy (...) S.A. z 22 maja 2007 roku, to wynosi ona 108.000 zł. Ustawowe odsetki od tej kwoty, z tytułu opóźnienia w zapłacie powyższej premii, za okres od 30 listopada 2008 roku do 31 grudnia 2012 roku, wynoszą 57.362,79 zł. Termin wymagalności opisanych roszczeń związanych z dodatkową premią został przez powoda prawidłowo określony, bowiem wynika on ze wskazanego wyżej zapisu uchwały numer (...) i rozpoczyna się w dniu wykupu obligacji (a więc po upływie 18 miesięcy od zamknięcia subskrypcji).

Odnosząc się do pisma pełnomocnika powoda z 07 stycznia 2014 roku, zatytułowanego „załącznik do protokołu rozprawy”, wskazać należy, że zarówno jego treść, jak i oświadczenie pełnomocnika powoda złożone w toku rozprawy w mowie końcowej, mogły wskazywać, że powód cofnął pozew w zakresie żądania odsetek ustawowych od kwoty 470.000 zł, która została zasądzona prawomocnym w tym zakresie nakazem zapłaty z 02 kwietnia 2013 roku. W powołanym piśmie pełnomocnik powoda oświadczył bowiem jednoznacznie, że precyzuje żądanie pozwu wskazując, jakich kwot – w związku z uprawomocnieniem się nakazu zapłaty i późniejszym rozszerzeniem powództwa – się domaga. Takie samo stanowisko zostało przez niego podtrzymane w toku rozprawy poprzedzającej ogłoszenie wyroku. Mając zaś na uwadze, że powód jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, Sąd uwzględnił złożone przez niego oświadczenie i po analizie zgromadzonego materiału dowodowego, orzekł w wyroku zgodnie z ostatecznie sprecyzowanym żądaniem pozwu. Pismem z 30 stycznia 2014 roku powód wniósł jednak o uzupełnienie wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego odsetek ustawowych liczonych od kwoty 470.000 zł od 24 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty. Dlatego też to, czy pismo powoda z 07 stycznia 2014 roku stanowiło w istocie częściowe cofnięcie powództwa, czy też sprecyzowana nim kwota została przez pełnomocnika nieprawidłowo wskazana, będzie przedmiotem oceny i rozpoznania Sądu na osobnej, wyznaczonej w tym celu rozprawie (art. 351 k.p.c.).

W świetle art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. W niniejszej sprawie powód, który w całości wygrał spór, poniósł koszty w postaci wynagrodzenia pełnomocnika z wyboru w osobie adwokata oraz opłaty sądowej od pozwu. W związku z tym w punkcie II sentencji wyroku należało zasądzić od pozwanej na jego rzecz kwotę 37.649 zł, w tym kwotę 7.200 z tytułem kosztów zastępstwa procesowego.